

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem til for Folketingets Vedkommende at føre Tilsyn med Rigsdagens Bogsamling.

Hertil valgtes: *J. C. Christensen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af en Folketingssekretær i Henhold til Forretningsordenens § 46.

Formanden: Medens Folketingssekretæren hidtil har været ansat af Formanden, skal han efter den nye Forretningsordenens § 46 ansættes af Tinget efter Formandens Indstilling. Min Indstilling gaar da ud paa, at den hidtilværende Folketingssekretær, cand. juris *Thorvald Bohn Kofod*, fra 1. Oktober 1918 at regne ansættes som Folketingssekretær med Anciennetet fra sin Ansættelse som saadan den 1. Oktober 1912. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, er Indstillingen vedtaget. (Ophold). Hr. Kofod er saaledes valgt som Folketingssekretær.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Finansministeren fremlægger Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920.* Paa Lovforslaget er de løbende Indtægter paa §§ 1—7 opførte med 199 331 794 Kr. 36 Øre. De løbende Udgifter paa §§ 8—25 udgør 145 346 763 Kr. 41 Øre. Der fremkommer da en Merindtægt af 53 985 030 Kr. 95 Øre. Paa § 26 er opført som Indtægt 2 556 400 Kr. 92 Øre og en Udgift paa 32 980 853 Kr. 16 Øre, tilsammen en Merudgift paa 30 424 452 Kr. 24 Øre.

Det er femte Gang under Verdenskrigen, at jeg forelægger Finanslovsforslaget for det kommende Aar, og femte Gang, at jeg da maa begynde med den Bemærkning, at dette Finanslovsforslag, som skal være et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter i det kommende Finansaar, hviler paa et usikkert Grundlag, mindst for Indtægtens Vedkommende: Indtægten er her sat til 200 Millioner — jeg tillader mig at anføre de afrundede Tal —, og jeg anser denne Ansættelse for holdbar, hvad jeg senere skal komme til,

men dog ikke anderledes, end at det vil være nødvendigt at forøge denne Indtægt endda i overordentlig Grad, hvis den skal kunne forslaa overfor den sikkert kommende Udgift. Og hvad Udgiftssiden angaar, tilfredsstiller den aldeles ikke Fordringen om et paalideligt Grundlag for Statens Udgifter i det kommende Finansaar. Dette afhænger hovedsagelig af to Ting. Den ene er den, at Bevillingerne er ansatte for lavt, ikke svarende til Prisstigningen og Dyrtiden, men, efter den Af-tale, kan jeg næsten sige, der har været mellem Ministeriet og Rigsdagen, efter de normale Priser fra 1914. Jeg skal blot anføre det enkelte Eksempel, at paa Statsbanernes Budget er to Brændselskonti — de vigtigste — opførte med omtrent 7 Mill. Kr., medens de samme Konti i 1917—18 androg 28 Millioner, altsaa det firedobbelte Beløb. Dette ene Eksempel viser, hvorledes Forholdet er. Den anden Ting, jeg maa nævne, er denne, at Dyrtidsforanstaltninger, som vi kender i rigt Maal fra det nu forløbne Aar, ikke er opførte paa dette Budget og heller ikke kan være det, og naar de kommer til, forrykkes ganske Grundlaget for Udgiftssiden. Det er naturligvis særlig Udgiften paa Forsvarsministerierne, Indenrigsministeriet og Finansministeriet, som vil forøges i overordentlig Grad, hvis man kan tænke sig, at den nuværende Tilstand vedvarer. Alt afhænger naturligvis af, om Verdenskrigen skulde ophøre inden Finansaarets Begyndelse, eller om den vedvarer, og hvor lang Tid af Finansaaret den vedvarer, eller om den først ophører, efterat Finansaaret er udløbet. Derom kan jeg intet have at sige udover dette, at det i allerhøjeste Grad vil paavirke Budgettet. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at selv i det lykkeligste Tilfælde, selv om vi gik ud fra, at Verdenskrigen ophørte inden den 1. April 1919, vilde vi ikke dermed indtræde i regelrette eller i de normale Tilstande fra 1914. Der vil komme en Afviklingstid, som ganske sikkert ogsaa vil paaføre Budgettet meget store Udgifter. Det er klart, at det Budget, vi regnede med før Verdenskrigen — et Budget, der svingede omkring 120 Mill. Kr. —, ikke mere vil lade sig opretholde. Vi vil komme til et Budget, som jeg tillader mig at anslaa til mindst 200 Mill. Kr. som Balance, og rimeligvis til Budgetter, der overskrider dette Beløb. Maaske kan det dog med nogen Ret gøre Fremtiden mindre afskrækkende, naar det paapeges, at man har kunnet sætte Indtægten for det kommende